

Δοξολογία Μελετίου Σιναΐτου, ήχος α΄ τετράφωνος, εξήγηση Φωτόπουλου Κων/νου.

Η παρούσα δοξολογία είναι μέλος Μελετίου Σιναΐτου. Ο Μελέτιος ήκμασε περί το 1770 και ήταν δάσκαλος του γνωστού μελοποιού Γεωργίου του Κρητός.

Το ύφος της είναι πανηγυρικό, όπως άλλωστε συμβαίνει και με τα περισσότερα μέλη σε ήχο πρώτο τετράφωνο.

Αν και είναι συντεθειμένη κατά το ύφος της νέας παπαδικής, χαρακτηρίζεται από αυστηρότητα, με έλλειψη περασμάτων σε χρωματικούς ήχους και με περιορισμό της κίνησης του μέλους στα αυστηρά πλαίσια του πρώτου ήχου. Άλλωστε, ψάλλοντάς την πιο προσεκτικά, θα συναντήσουμε αρκετές θέσεις που μας παραπέμπουν σε δοξολογίες παλαιότερων, όπως είναι, για παράδειγμα, η δοξολογία του Γερμανού Νέων Πατρών σε ήχο πλάγιο του πρώτου.

Ο κώδικας που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για την εξήγηση που σας παρουσιάζουμε, είναι ο 3469 της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος. Πρόκειται για κώδικα γραμμένο στη Σμύρνη το 1805, από το χέρι του πρωτοψάλτου Σμύρνης Δημητρίου Λώτου του Χίου. Τέλος, στο μεγαλύτερο μέρος του ο κώδικας είναι γραμμένος στην σημειογραφία του Πέτρου Λαμπαδαρίου.

δοξολογία κύρ μελετίε ιερομονάχε σιναιΐτε εϋκλήδη
παρά κωνσταντίνε φωτόπουλε ^{ήχα} ή κε.

ο βα α σοι οι τω δει ειζαντι πο ο φως ^κ9 δο βα ω
υ ψι ι ι σοι οισ θε ε ε ω και ε πι
της ει ρη η η νη ^π9 εν αν θρω ω ποις ε
δο ^κ9 κι ι ι α :-

μνημενσε ευχο Γε ε μεν σε ε προσκυνε
με εν σε ^α9 δο ο ο βο ο λο ο ο Γε ε με
ε εν σε ^κ9 ευ χα ρι σθ μεεν σοι οι οι οι ^κ9 δι α

την με Γα α α λη η ην σε δο ο ο ζαντι
υ ρι ι ε ε ε βα α σι ι λεν ^κ9 ε πο ρα νι ι
ι ε ε θε ε ε ε πα τερ πα αν το κρα
α α πορ κυ ρι ι ε ε νι ε ε μο ο νο Γε ε
νε ^α9 ι η σε χει ρε ^α9 και α α α τι ι
ον ^κ9 πνε ε ευ μα :-

Κυριε εεεο θις ος ο α μνο οος τς θε
ε ο ο υι ος τς πα α τρος ο αι αι αι ρων
την α μαρτι ι ι αν τς κο ο ο ο σμα ε
δε η η ον η η μας ο αι αι αι αι ρων
τας α μαρτι ι ι α α ας τς κο ο ο σμας
ρο οδεε ζαι αι την δεε η η οιν η η μων
ο κα θη με ε νος εκ δε ζι ω ω ων τς τα
α τρος και ε δε ε η η η οον η η η μας
τι ου υ ι μο να α α τι ι
ο ο ο ος ου ε ε ε μ ο ο ο ο ος κω
υ ρι ι ος η σος χρι ι σος ες δο ο
ο ζα α αν θις ος πα α α τρος α α
α μνη ι

Πο οδεε ζαι αι την δεε η η οιν η η μων
ο κα θη με ε νος εκ δε ζι ω ω ων τς τα
α τρος και ε δε ε η η η οον η η η μας
τι ου υ ι μο να α α τι ι
ο ο ο ος ου ε ε ε μ ο ο ο ο ος κω
υ ρι ι ος η σος χρι ι σος ες δο ο
ο ζα α αν θις ος πα α α τρος α α
α μνη ι

Καθε κα θη η με ε ρων εχο τι η σω σε

22 και αι νε ε ε ε σω πο 1 ο ο νομα α α
α α σς 22 9 εισ τον αι ω ω ω να και εισ τον αι ω ω
να πς αι ω ω ω ω νος.:-

Κ α πα ρι ω σον κυ ρι ε ε εν τη η με ε
ε α πα α αυτη ανα μαρ τη η η πς φυ
λα χθη η η ναι αι η η η μας.:-

Ε υ λο γη τω η κυ ρι ι ι ε ε ε ε ο
δε ε ος 22 9 των πα τε ε ε ρω αν η η η μιν
και αι νε ε τον και δε δο ρα α σμε ε ε νον
πο 1 νο ο μα α α σς 22 9 εισ τος αι ω ω ω
να ας α α α μιν.:-

Ε ναι το κυ ρι ε ε πο λ λε ο θς σς ε ε
η η μας κα θα α α α πε η η πι ι ι σα
α με ε εν ε ε πι ι ι σε.:-

Ε

υ χο Γη ποσει κυρι ε ε ε ε ε ε
ε ε δι δα ζο ο ο ον με Τα δι ι και αι ω ω

μα πα α α α βδ.:

Κ

υ ρι ε κα α α τα φυ υ γη ε γε νη η η θη
ης η η η μιν εν γε νε α α και τε νε ε
α ε τω ει ει ει ε ι πα κυρι ε ε ε
χε ε η ο ο ο ο ον με ι α α βαι την ψυ
χη η η νυ με ο τι η η μα αρ πο ο ο
ον σοι.:

Κ

υ ρι ε προσεκατε φυτο ο ο ο ον δι
ι ι δα ζο ο ο ο ον με Τα ποι εν πο δε χμη
μα α α ο ο ο ο τι ου ει ει ο θε ο

ο ο ο ος με.:

Ο

τι πα ρα σοι την γη η ζω ω ω ης εν

τω φωτι ι ι σδ ο ψο ο ο μεε να
α α φως.:-

Π

α ρα τι με νο ον το ε χ ε ο ο ος σδ ο
ο τοι οις τι νωω σκδ σι ι ι σδ α τι ο
ο ος ο θι ε ο α α α τι ος ι ι σδ
υ υ ρος α τι ο α να να ατος ε ε ε
χ ε ε η η η σ ο ο ν η η η μας.:-

Ο

ο ζα πατρι ι και νι νι ω και α τι ι ω
πνε ε ω μα α α τι.:-

Χ

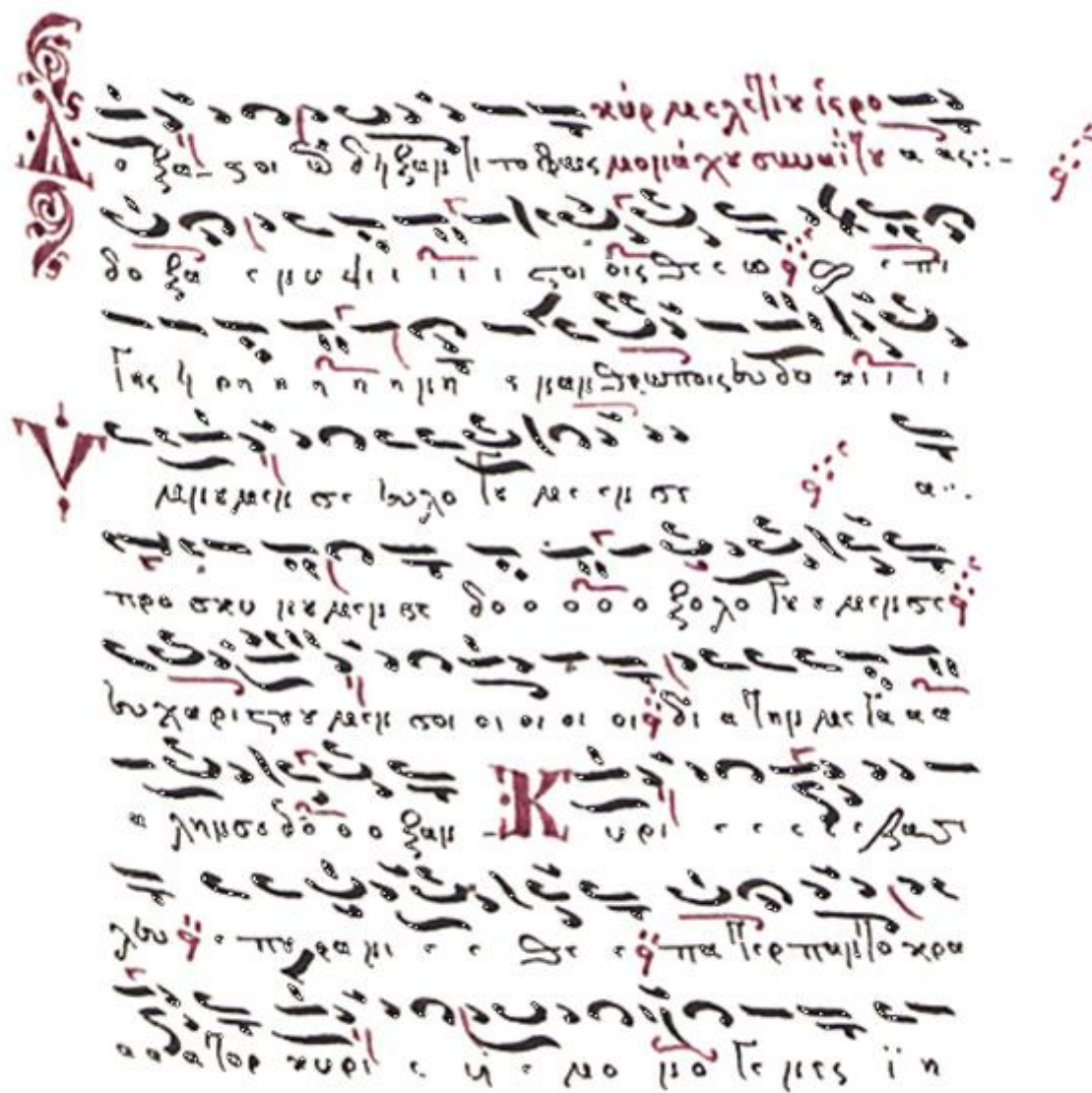
αι νυ ν νν και α α α ε και εις πα αι ω ω ω
να ας των αι ω ω ω νω ων α α α μην.:-

Ω

Γι ος α να να ατος ε ε ε χ ε ε η η
η σ ο ο ν η η η μας.:-

Εν ἰλι σωτηρίῳ εὖ, κατὰ τὴν ἡν τὸ δὴ τὸ εἶς.

Το αντίστοιχο κείμενο σε παλαιά σημειογραφία:

καὶ ἡ γὰρ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

Καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

Παῖς ὁ ἐκ τῆς ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

Ο καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

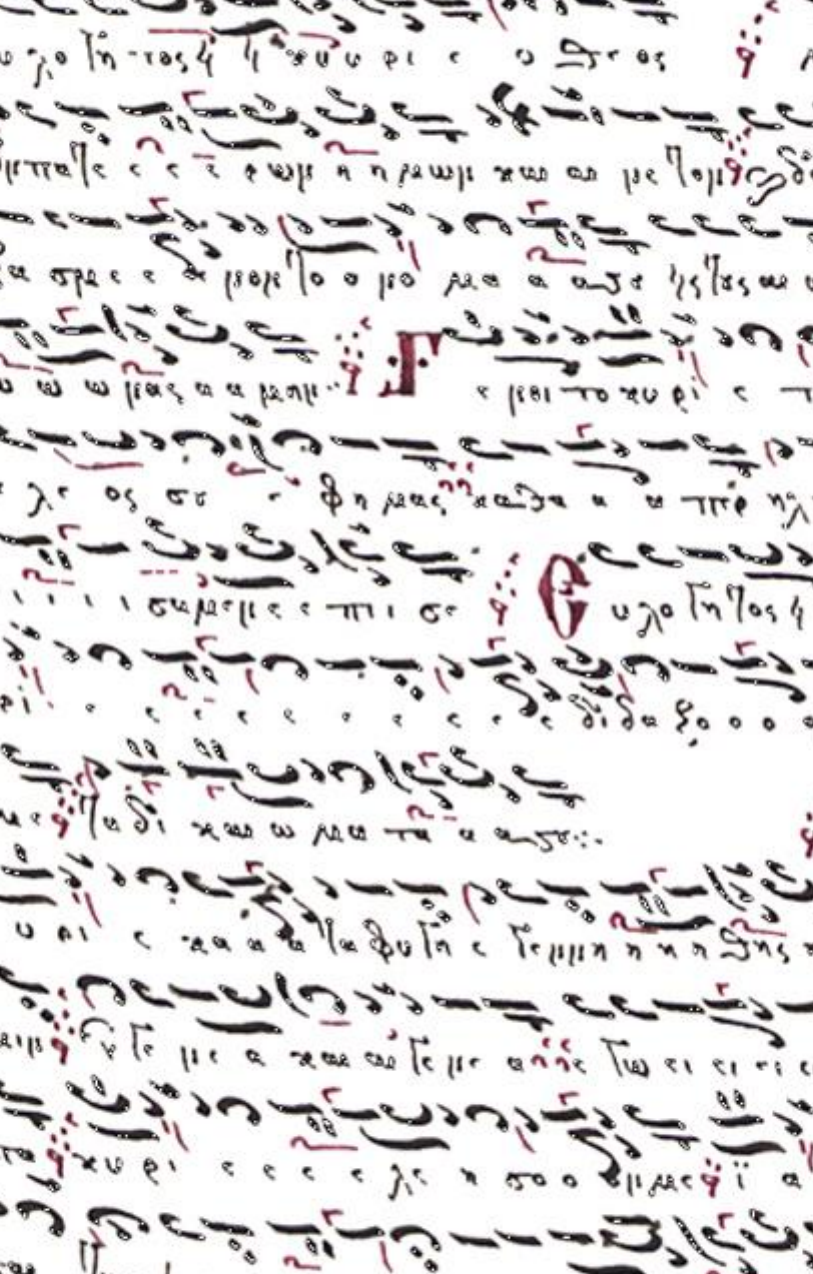
Καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

Καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτῶν·

 The manuscript page contains musical notation on a four-line staff, with square neumes and red ink. The text is written in a medieval script, likely Greek or Latin, and is organized into several stanzas. The notation is a form of square notation, and the red ink is used for neumes and some text. The text is written in a medieval script, likely Greek or Latin, and is organized into several stanzas. The notation is a form of square notation, and the red ink is used for neumes and some text.

